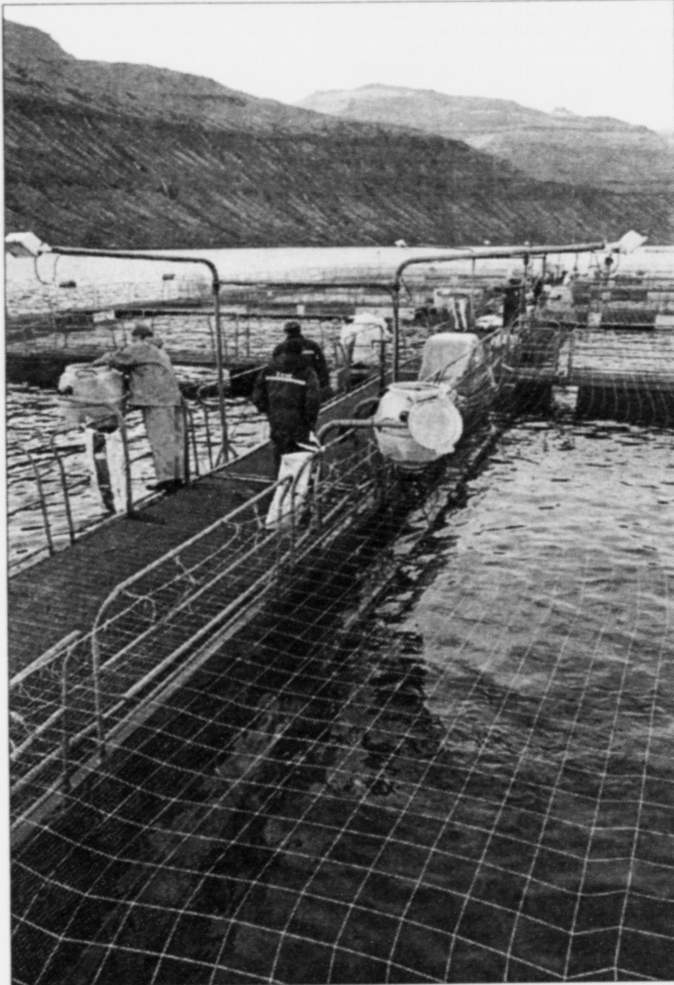

- Føroya Banki figgjar umleið 400 milliónir krónur av føroysku alivinnuni, sigur Janus Petersen, stjóri í Føroya Banka
Mynd Jens Kristian Vang

Janus Petersen, stjóri í Føroya Banka:

- Vit fíggja meginpartin av alivinnuni

Janus Petersen sigur tað vera skeivt, tá sagt verður, at fódurlatarar figgja størsta partin av føroysku alivinnuni

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

- Taka vit saman um alla alivinnuna, t.e. alibrúk, smoltstøðir, góðskingarvirki og líkandi, so figgjar Føroya Banki einar 400 milliónir krónur. Okkurt virki figgja vit einsamallir, meðan tað bara eru trý alibrúk, sum vit onki hava við at gera.

Tað sigur Janus Petersen, stjóri í Føroya Banka í viðmerking til úttalsini hjá millum øðrum Kristjani á Neystabø í Sosialinum hós-dagin. Kristjan á Neystabø vísir í greinini í Sosialinum á, at tað í veruleikanum eru fódurlatarar (fóðurlevarandrar), ið figgja meginpartin av føroysku alivinnuni.

- Fíggingin hjá fódurlatarunum er alt vágaðefeingi (risikokapitalur), meðan bankin hevur 1. veðrætt í meginpartinum av sini fígg-ing. Bankin hevur trygd fyri sínari fígg-ing, sigur Kristjan á Neystabø.

Janus Petersen vísir púr-

asta aftur, at fódurlatararnir figgja meginpartin av alivinnuni, tí tað ger bankin.

- Men hinvegin dugi eg als onki forgjørt at siggja í, at fódurlatarar figgja ein part av alivinnuni. Hetta er ein háttur vit hava valt at samstarva, sigur Janus Petersen.

Hann dugir ikki at siggja, hví bankin endiliga skal standa við allari risikoini í alivinnuni.

- Vit stóðu fyri einum stórum parti av risikoini fyri nøkrum árum síðani. Og vit sœu eisini hvørja stóðu bankarnir komu í, tá vit mistu hundradvís milliónir. Hetta er jú handilsskapur sum so nógur annar handilsskapur, sigur Janus Petersen.

Alivinnan hampuliga væl fyri í dag

Janus Petersen vísir á, at alivinnan í dag er hampuliga væl fyri. Endamálið má vera, at alivinnan verður so væl fyri, at hon í alt størri mun sjálf kann figgja virk-

semi sítt.

- Best var, um alibrúkin t.d. høvdu 25% í eiginpen-ingi, men bara heilt fá alibrúk høvdu tann eiginpen-ingin fyri fáum árum síðani.

- Aftan á skráðlið tá, valdu vit ikki at standa fyri øllum vágaðefeinginum. Og júst tí eru fódurlatarar komnir meira við í fígg-ingarvirkssemið. Og onki lógi skuldi verið í hesum. Alivinnan er jú marknaðurin hjá fódurlatarunum, sigur Janus Petersen.

Hann heldur annars alivinnuna vera í menning, og hann væntar, at nógur spennandi hendur á økinum í framtíðini.

Persónliga heldur banka-stjórinn onki skeivt vera í, at útlendskt fæfing kemur inn í føroyska vinnulívið. Men hann ivast í, um tað er rætt at lata útlendingar yvirtaka føroysku alivinnuna.

- Lat okkum heldur stimbra soleiðis, at áhugaðir føroyingar sjálvir sleppa at gera ilógur í alivinnuna, sigur Janus Petersen.

Føroyingar skulu eiga alibrúkini

Ivan Johannesen hevur lagt uppskot fyri tingið, sum avmarkar møguleikarnar hjá útlendingum at keypa seg inn í føroysku alivinnuna

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

Í kjalarvørinum á kjakinum um útlendingar skulu kunna keypa seg inn í føroysku alivinnuna, og stutt eftir at norðmenn hava keypt seg inn í partafelagið Laksaaling við Kristjani á Neystabø, hevur landsstýrismaðurin við alimálum lagt uppskot fyri tingið. Uppskotið skerjir møguleikarnar hjá útlendingum at koma inn í alivinnuna retteliga nóg.

„Loyvi kreyst frá landsstýrinum, um alari ætlar at byggja, gera til, umskipa, viðka, keypa ella reka stóð til alivirkssemi“, er ein av

greinunum í lógaruppskotinum. Og tað er serliga hetta, at loyvi kreyst frá landsstýrinum, um alari ætlar at viðka ella umskipa eina alistøð, ið skerjir møguleikarnar hjá útlendingum. Sambært hesi grein kann alari ikki longur taka av tilboði frá t.d. norðmonnum, um hesir hava áhuga at keypa seg inn í eitt alibrúk. Ikki uttan so, at norðmenn koma inn við í mesta lagi einum triðingi av ognarpen-inginum, og at landsstýrið gevur loyvi.

Í stykki 4 í uppskotinum hjá Ivani Johannesen stendur, at eigari skal hava fast tilknýti til Føroyar, og hann

skal hava verið skrásettur í fólkayvirlitinum seinastu tvey árin. Hetta kann merkja, at føroyingar uttanlands ongan møguleika hava at koma inn í eitt alibrúk sum einkultpersónar.

Skipa eigarnir seg í felag, skulu „eigararnir av í minsta lagi 2/3 av ognarpen-inginum, sum samstundis skulu eiga minst 2/3 av atkvøðurættinum, hava fast tilknýti til Føroyar. Og teir skulu hava staðið í fólkayvirlitinum í minsta lagi tvey ár.

Landsstýrið skal sambært lógaruppskotinum, ella broytingaruppskotinum til verandi lóg um aling, hava upplýsingar um øll hesi viðurskipti og skal góðkenna broytingar í ognarviðurskiptunum.

Sagt verður í grein 4, stykki 7, at „landsstýrið kann í heilt serligum førum gera undantøk viðvíkjandi treytunum“.

Í viðmerkingunum til lógarbroytingarnar skýtur Ivan Johannesen upp, at landsstýrið kann gera frávik frá treytunum um eigara- og atkvøðubýtið, um talan t.d. er um virkssemi sum er partur av eini menningarætlan innan alivinnuna. Tá kann loyvið verða givið í eitt stytti áramál.

Ongin føroyskur farmur við Víkartindi

Ein maður fórst í bjargingararbeiðinum, tá Víkartindur fór á land á Suðurlandinum mikukvøldið

- Litil ella ongin føroysk vora var umborð á Víkartindi, tá hann fór á land á Suðurlandinum um hálv-gum níggu-tíðina mikukvøldið ávegis til Íslands.

Odnarveður var á leiðini, tá Víkartindur fekk maskinskaða. Í fyrstu at-løgu setti manningin vørpini á skipinum út, men so ringi var í sjónum, at tey hildu ikki skipinum.

Verjuskipið Ægir bjóðaði sær at koma til hjálpar, men ikki fyrr enn Víkartindur nærkaðist fjorduni, tók týski skiparin á Víkartindi av hjálpi.

Meðan Ægir var royndi at toga Víkartind útfra, tók eitt brot ein 30 ára gamlan bjargingarmann fyri borð. Í gjár varð framvegis leitað eftir honum.

Yvirmenninir á Víkartindi eru týskar, meðan dekkarnir eru póland-ingar og filipinar.

Gdm-

